

Si-ôn - Vương quốc thầy tế lễ

I. Si-ôn - thành của Vua Lớn (Thi Thiên 48; 132:11-18)

- A. Đền lữ Si-ôn, thành Đa-vít, lần đầu tiên được nhắc đến trong 2 Sa-mu-ên 5:7-9 (ở tại Giê-ru-sa-lem, vốn là nơi cư ngụ của dân Giê-bu-sít)
- B. Sự khác biệt giữa Si-ôn và Giê-ru-sa-lem (Giô-ên 2:32; 3:16-17; A-mốt 1:2; Áp-đĩa 1:17,21; Mi-chê 4:2; Xa-cha-ri 1:14,17; 8:2-3)
- C. Y-sơ-ra-ên trong thời Cựu Ước là vương quốc thuộc đất của Đức Chúa Trời (Xuất 19:5-6)
 - 1. Một vương quốc thầy tế lễ
 - 2. Một dân thánh
 - 3. Đức Chúa Trời là Vua của họ (Ô-sê 13:10-11; Ê-sai 44:6; Giê-rê-mi 10:10)
- D. Y-sơ-ra-ên đã từ chối Đức Chúa Trời là vua của họ (1 Sa-mu-ên 8:7;10:19; Ô-sê 4:6; Thi Thiên 81:11-12; Giăng 19:14-15)

II. Hội Thánh trong thời Tân Ước

- A. Phúc Âm Ma-thi-ơ - Phúc Âm về vương quốc các tầng trời
- B. Đức Chúa Trời đã lập Giê-su Christ là Vua trên núi thánh Ngài là Si-ôn (Thi Thiên 2:6) "con cháu vua Đa-vít" (Ma-thi-ơ 1:1; 9:27; 15:22; 20:30-31; 21:9; 22:41-46)
 - 1. Ngài được ngồi bên hữu Đấng Tôn Nghiêm trong nơi rất cao (Công 2:34-36; Hê-bơ-rơ 1:3b, 8-9,13; 10:12; Thi Thiên 110:1)
 - 2. Quyền bính của nước Chúa là quyền bính ngay thẳng
 - 3. Chúa ưa điều công bình và ghét điều gian ác
 - 4. Chúa làm mọi kẻ thù của Ngài thành bệ chân chân Ngài
- C. Hội Thánh được xây dựng bởi Chúa là vương quốc thiên đàng của Ngài ở trên đất (Ma-thi-ơ 16:15-19)
 - 1. Tất cả thẩm quyền ở trên trời và dưới đất đã được giao cho Ngài (Ma-thi-ơ 28:18-20)
 - 2. Chúa đã được Đức Chúa Trời lập làm Đầu mọi sự của Hội Thánh (Ê-phê-sô 1:20-23; Ê-phê-sô 5:23b; Cô-lô-se 1:18)
 - 3. Ngài đã giao cho Hội Thánh "chìa khóa nước thiên đàng" - quyền để buộc và mở ở trên đất bất cứ điều gì mà Ngài đã buộc và mở ở trên trời
 - a. Hội Thánh phải vâng phục thẩm quyền và quyền lực của Đấng Christ, Vua của chúng ta trên đất này, để đánh bại và hủy phá quyền lực của các cửa âm phủ <sức mạnh của sự chết> (xem Hê-bơ-rơ 2:14b-15)

- b. Chúng ta cần phải chối bỏ đời sống tâm hồn mình để đi theo Đấng Christ và sẵn sàng để vác thập tự giá mình (Ma-thi-ơ 16:24-25). “Thảm quyền” này không liên quan đến “địa vị”.
4. Nhà thuộc linh; chức tế lễ thánh và hoàng gia; một dân thánh; Si-ôn, với Đấng Christ là đá góc nhà (1 Phi-e-rơ 2:5-9; Hê-bơ-rơ 12:22-23)
 - a. Kế hoạch của Đức Chúa Trời trong thời Cựu Ước sẽ không bao giờ thay đổi (Rô-ma 11:29; Ma-la-chi 3:6)
 - b. Trong thời Tân Ước, mục đích ấy vẫn như vậy ngoài trừ bây giờ nó có tính chất thiên đàng và thuộc linh
5. Si-ôn - Vương quốc không rung động (Hê-bơ-rơ 12:26-28; Khải Huyền 1:5b-6; 5:9b-10; 22:3-5)
 - a. Để trị vì với Đấng Christ ở trên đất trong vương quốc 1000 năm (Khải Huyền 5:10)
 - b. Để trị vì đời đời trong trời mới đất mới (Khải Huyền 22:5)

III. Hiến pháp của Vương quốc thiên đàng

(Ma-thi-ơ 5-7; Ê-sai 2:3-5; 33:5,22)

- A. Về bản chất giống với luật pháp Đức Chúa Trời ban cho Môi-se trên núi Si-nai
- B. Tổng kết của các điều răn (Ma-thi-ơ 22:36-40; Phục Truyền 6:5-6)
- C. Trong thời Tân Ước, Đức Chúa Trời đặt luật pháp của Ngài vào trong lòng và ghi tạc trong trí của chúng ta (Hê-bơ-rơ 10:16)
- D. Chúng ta phải suy ngẫm luật pháp của Ngài (Thi Thiên 1:2; 40:8; 119:11,35; Gióp 23:12; Giê-rê-mi 15:16; Thi Thiên 19:7-14; 1 Giăng 5:3)

IV. Kết luận của Chúa Giê-su về Hiến pháp (Ma-thi-ơ 7:7-27)
